

A fellebbezési tanács előtt megtámadott határozat:

A vizsgáló a bejegyzést megtámadta.

A fellebbezési tanács határozata:

A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok:

A felperes bizonyította, hogy a fogyasztók az öngyújtó közösségi védjegyként bejegyezni kívánt formáját vitán felül hozzá tartozónak tekintik.

A felperes bizonyította, hogy a BIC öngyújtó formája már megszerzte a megkülönböztető képességet a 40/94/EK rendelet 7. cikke alapján.

(¹) Valószínűleg: R 469/2003-4.

A Brandt Industries által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. július 7-én benyújtott kereset

(T-273/04. sz. ügy)

(2004/C 251/42)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Brandt Industries, székhelye: Rueil-Malmaison (Franciaország), képviselik: Niels Dejean ügyvéd és Christophe Delrieu ügyvéd, 2004. július 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a Franciaország által bevezetett, a nehéz helyzetben lévő vállalkozások átvételéhez nyújtott támogatások rendszeréről szóló, 2003. december 16-i bizottsági határozatot, minthogy az nem tartalmaz az EK-Szerződés 253. cikkében foglaltaknak megfelelő indokolást, és sérti az 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelet (¹) 14. cikkét;

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság 2003. december 16-i határozatában arra a következtetésre jutott, hogy a francia Code Général des Impôts (Általános Adótörvénykönyv) 44. septies cikke a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást valósított meg, kivéve annyiban, amennyiben de minimis támogatások, valamint a regionális célú támogatásokra vonatkozó iránymutatásokkal vagy a kis- és közepes vállalkozásokra vonatkozó kivételek szabályozásával összhangban lévő támogatások valósultak meg.

A felperes vitatja a Bizottság határozatát. Azt állítja, hogy a határozatot meg kell semmisíteni amiatt, hogy az – az EK-Szerződés 253. cikkében megfogalmazott követelményekre figyelemmel – nincs kellőképpen megindokolva. A Bizottság – a felperes szerint – maga is elismerte határozatában, hogy nem rendelkezett konkrét adatokkal arra nézve, hogy mely vállalkozások voltak a Code Général des Impôts 44. septies cikke szerinti rendszer tulajdonképpeni kedvezményezettjei.

A felperes hivatkozik továbbá arra is, hogy a megtámadott határozat sérti a 659/1999/EK rendelet 14. cikkét. Szerinte a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a nehéz helyzetben lévő vállalkozások átvételére létrehozott társaságoknak nyújtott adókedvezmények hatásaként a nehéz helyzetben lévő vállalkozások magasabb árat határozhattak meg eszközeikre, mint abban az esetben, ha e támogatási forma nem létezett volna. Ennek következtében a támogatások egésze vagy legalábbis egy része, az eszközök eladási árának növekedése révén átáramlott a reorganizáció alatti vállalkozás hitelezőjéhez, így az átvevő társaságok nem tekinthetők a támogatások teljes összege tényleges kedvezményezettjeinek. Az átvevő társaságoknak nyújtott támogatások visszafizetése tehát nem a támogatás nyújtása előtti versenyhelyzet helyreállítását jelentené, hanem épp ellenkezőleg: az átvevő társaságokat hozná hátrányosabb helyzetbe annál, mint amelybe a támogatások elmaradása esetén kerültek volna, és ez ellentétes lenne a tisztességes verseny és az arányosság elvével.

(¹) Az EK-Szerződés 88. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelet (HL L 83., 1. o.).

A Jabones Pardo, S.A. által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. július 9-én benyújtott kereset

(T-278/04. sz. ügy)

(2004/C 251/43)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A Jabones Pardo, S.A., székhelye: Madrid, képviseli: José Enrique Astiz Suárez, a madridi ügyvédi kamara tagja, 2004. július 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– módosítsa a megtámadott határozat rendelkező részét a megjelölések és az árak hasonlósága tekintetében, kimondván, hogy a felszólalást érdemben kell vizsgálni, a kérelmet pedig el kell utasítani a 3. és 5. osztályba tartozó termékek tekintetében;

– helyezze hatályon kívül a határozatot, hogy újra és megfelelő módon össze lehessen hasonlítani a termékeket és az azokat azonosító megjelöléseket, figyelembe véve a „YUPI” és a „YUKI” közötti rendkívüli vizuális és fonetikai hasonlóságot, valamint azt, hogy az e megjelölések által azonosított termékek sok esetben azonosak vagy majdnem azonosak.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi védjegy bejelentője:	QUIMI ROMAR S.L.
Az érintett közösségi védjegy:	„YUKI” szóvédjegy a 3., 5. és 28. áruosztályokba tartozó áruk vonatkozásában – (1.353.515 sz. védjegybejelentési kérelem)
A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja:	A felperes
A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:	„YUPI” spanyol nemzeti szóvédjegy (lajstromszám: 246.715) a 3. áruosztályba tartozó áruk vonatkozásában (illatszerek, szappanok, illóolajok és fogkrémek).
A felszólalási osztály határozata:	A felszólalásnak részlegesen helyt ad azon áruk tekintetében, amelyek ellen a felszólalás irányult; így különösen: „szappanok, illatszerek, illóolajok, kozmetikai cikkek, hajápoló szerek, fogkrémek” (3. áruosztály), valamint „gyógyszerészeti és egészségügyi készítmények” (5. áruosztály).
A fellebbezési tanács határozata:	A védjegybejelentő által benyújtott fellebbezésnek helyt ad, a megtámadott határozat „szappanok, illatszerek, illóolajok, kozmetikai cikkek, hajápoló szerek, fogkrémek” (3. áruosztály), valamint „gyógyszerészeti és egészségügyi készítmények” (5. áruosztály) tekintetében benyújtott felszólalásnak helyt adó részét megsemmisíti, a felszólaló fellebbezését elutasítja.
Jogalapok:	A 40/94/EK rendelet 8. cikke 1. bekezdése b) pontjának helytelen értelmezése.

Az Olasz Köztársaság által 2004. július 9-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-282/04. sz. ügy)

(2004/C 251/44)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Olasz Köztársaság, képviseli: Gianni De Bellis, avvocato dello Stato, keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg „a közösségi finanszírozásból a tagállamok által az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garancia Részlege címén eszközölt egyes kiadások kizárásáról” szóló, 2004. április 24-i 2004/457/EK bizottsági határozatot (az értesítés a C(2004) 1706. számú dokumentummal történt) abban a részében, amelyben
- 19 058 682 euró értékben korrekciót hajt végre Toscana régió vidékfejlesztési tervének vidékfejlesztés – b. eszköz – „fiatal termelők letelepedése” alfejezetében;
- 2 %-os átalány-korrekciót hajt végre 2 758 501 euró értékben a rászorulóknak nyújtott élelmiszersegély alfejezetben;
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A vitatott határozat által a közösségi finanszírozásból kizárt kiadások, a felperes véleménye szerint, 2000. szeptember 7-i C(2000) 2510. számú határozattal jóváhagyott, Toscana régió vidékfejlesztési programjában előirányzott „fiatal termelők letelepedésének” eszközét, valamint a rászorulóknak nyújtott élelmiszersegélyre alkalmazandó 2 %-os átalánykorrekciót érintik, amely, a Bizottság szerint, nem biztosít megfelelő garanciákkal bíró ellenőrzési rendszert.

Kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapokat jelöli meg:

- a fiatal termelők letelepedési támogatásának vonatkozásában a 729/70/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. és 3. cikkének, az 1750/99 EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 35. és 37. cikkének, a 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽³⁾ 2. cikke (1) bekezdésének, valamint a pénzügyi korrekció alapelveinek megsértése,
- a rászorulóknak nyújtott élelmiszersegély kérdésében a már hivatkozott 729/70/EGK rendelet 2. és 3. cikkének megsértése.

⁽¹⁾ A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1970. április 21-i 729/70/EGK tanácsi rendelet (HL 94., 1970.4.28., 13. o.)

⁽²⁾ Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapról (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1257/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. július 23-i 1750/1999/EK bizottsági rendelet (HL 214., 1999.8.13., 31. o.)

⁽³⁾ Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL 312., 1999.12.23., 1. o.)